

Förordning om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning;

SFS 2006:1097

Utkom från trycket
den 19 september 2006

utfärdad den 7 september 2006.

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller 10 § samt vid betalningar som direkt berör en inkomstitel eller ett anslag även 2 och 3 §§.

Statens centralkonto

2 § Statens centralkonto förs i Riksbanken och är det konto som Riksgäldskontoret använder för betalningar över Riksbanken till och från staten.

3 § En myndighet får göra direkta insättningar på och uttag från statens centralkonto endast efter medgivande av Riksgäldskontoret.

Konton

4 § Riksgäldskontoret får besluta att en myndighet för vissa slag av betalningsflöden skall ha skilda konton för inbetalningar till och utbetalningar från myndigheten.

Myndigheternas konton skall vara anslutna till statliga toppkonton i de banker som staten använder.

Om en myndighet har behov av nya eller ytterligare konton eller vill göra ändringar i befintliga konton, skall myndigheten ansöka om det hos Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret skall, i den utsträckning Ekonomistyrningsverket begär det, informera verket om sådana ansökningar och ge verket tillfälle att yttra sig.

5 § Betalningar till och från en myndighet skall göras via myndigheternas konton enligt 4 §, om inte annat föreskrivs i lag eller förordning eller har medgetts av Riksgäldskontoret.

Betalningar

6 § Betalningar till och från en myndighet skall ske på ett för staten som helhet kostnadseffektivt och säkert sätt. Statens behov av information om myndigheternas betalningar skall tillgodoses.

7 § En myndighet skall tillämpa ramavtal om betalningstjänster som har träffats för statens räkning. Om det finns särskilda skäl, får en myndighet träffa avtal om betalningstjänster till och från myndigheten. Såväl ramavtal som en myndighets avtal om betalningstjänster skall uppfylla villkoren i 6 §.

8 § Ett avtal om betalningstjänster skall godkännas av Riksgäldskontoret. Detta krävs dock inte om myndigheten tillämpar ett ramavtal om betalningstjänster som har träffats för statens räkning.

9 § Riksgäldskontoret får godkänna ett avtal om betalningstjänster endast om villkoren enligt 6 § är uppfyllda.

10 § Ett affärsverk får träffa avtal om betalningstjänster till och från verket.

Medelsförvaltning

11 § Medel som inte är insatta på ett valutakonto eller ett bankkonto i ett annat land skall, om inte regeringen i ett enskilt fall beslutat något annat, vara insatta på statens centralkonto eller, när det gäller medel som avses i 13 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188), på konto i Riksgäldskontoret.

Första stycket gäller inte för kontantkassor.

12 § Om en myndighet har behov av ett valutakonto eller ett bankkonto i ett annat land, får den ansöka om detta hos Riksgäldskontoret.

13 § Om en myndighet har behov av att valutasäkra betalningar i utländska valutor, får den ansöka om detta hos Riksgäldskontoret.

Valutasäkring skall ske hos Riksgäldskontoret. Om det behövs får Riksgäldskontoret medge att valutasäkring sker på annat sätt.

Verkställighetsföreskrifter

14 § Riksgäldskontoret får meddela föreskrifter för verkställigheten av denna förordning. I det sammanhanget skall kontoret samråda med Ekonomistyrningsverket i frågor som rör statens koncernredovisning och behov av information om myndigheternas betalningar.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.
 2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:14) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning.

På regeringens vägnar

SVEN-ERIK ÖSTERBERG

Lars Afrell
(Finansdepartementet)

